

Allah, sizlerden î mân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana ibadet ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

- Basın Açıklaması - Dış Müdahalenin Tehlikesi ve Ülke Meselelerinin Devletlerarasılaştırılması

H. 23 Cumâde'l Âhira 1425
M. 09 Ağustos 2004

Sudan'daki bazı gazeteler, 08.08.2004 Pazar günü, Doğu isyancılarının, Dârfur ateşinin hâlen hararetli olduğu bir dönemde, Dârfur isyancılarının koalisyonu ile birlikte olduğunu yazdılar. Yine Ahbâr-ul Yevm gazetesi 09.08.2004 Pazartesi günü, Dârfur isyancılarının, Doğu Sudan meselesinin, Hükümet ile yapılacak herhangi bir müzakerede esasî bir temel olarak alınmasını talep ettiklerini haber verdi. Öyleyse bu çatışmalardan ve orada-burada yakılan ateşlerden çıkar sağlamak isteyen kimdir? Dârfur isyancı ile Doğu isyancıları arasında ne alâka vardır ve kim kimin arkasındadır? Neden halâ Dârfur ateşi ve şimdi de Doğu körüklenmektedir?

Sudan'da devam eden şeylere bakanlar kesinlikle bilmektedirler ki, hâdiseleri tahrik eden, isyancıları destekleyen ve kuvvetlerini güçlendiren; servetleriyle, verimli arazileriyle ve temiz sularıyla zengin olan bu ülkeye gözünü dikmiş hârici bir muharriktir.

Bilinmektedir ki Amerika Dârfur sorununun, Güney meselesinin tamamlanmasından ve Hükümet ile isyancı Garang arasında anlaşmalar imzalanmadan önce ortaya çıkmasını istemiyordu. Lâkin Fransa ve İngiltere, Sudan Hükümeti'nin başına belalar sararak Amerika'yı sıkıntıya düşürmek için Dârfur sorununu ateşlemek ve durumu kızıştırmak istediler ki Güney'deki zayıf rollerini telâfi edecek şekilde Dârfur'da etkin bir rol edinsinler. Bununla beraber Amerika, İngiltere ve Fransa'nın yolunu kesmek istiyor görünmektedir. Bunun içindir ki girişimlerde bulundu ve BM Güvenlik Konseyi'ne Sudan'ın sorunları çözmek üzere uyarılmasını, bunun için bir aylık zaman sınırlaması konulmasını, aksi takdirde yaptırımlara maruz bırakılmasını öngören ve [şu anda tartışılmakta olan] bir tasarı sundu. Ama o sırada Avrupa'nın arzusu, askerî bir müdahalede bulunulması ve zaman sınırlaması olmaksızın yaptırımların hemen uygulanması idi. Fakat bunlardan hiçbiri Amerika'nın Dârfur'un hayrını istediği anlamına gelmez. Bilakis onun arzusu, başlattığı Güney meselesinin tamamen sonuçlanmasına kadar tedrici (kademeli) bir şerddir. Sonra da sessizce Kuzey Sudan'ın geri kalanını parçalamaya geçecektir. Hükümetin izlediği yön işte budur. Medya Bakanı ile yetkili sözcüsünün uydu kanallarındaki konuşmasında vurguladığı şey de budur. Nitekim şöyle diyordu: "*Hartum, ülkenin güneyindeki isyancılarla akdedilene benzer bir anlaşmayı akdetmeye hazırdır.*" Yine Cumhurbaşkanı birinci yardımcısı da, Dînî Yaşam Meclisi tarafından düzenlenen bir toplantıda yaptığı konuşmasıyla onu destekledi. Şöyle dedi: "*Nifâşâ'da tamamlanan Barış anlaşmaları ile otoritenin ve servetlerin taksimi, ülkenin kalan parçaları için de uygulanabilir.*" Hulâsası şu ki Amerika, Avrupa devletleri, bilhassa İngiltere ve Fransa tarafından âniden ve hızla körüklenen Dârfur krizi nedeniyle devletlerarası kamuoyu önünde sıkıntıya sokulmasından sonra Hükümete karşı bu tedbirleri almaya zorlandı.

Sudan Hükümeti'nin halkın maslahatlarını gözetmedeki ihmâline ve meseleyi ele alışındaki tökezlemeye gelince; bu tür sorunlar kabilelerin bölgelerinde yaygın olsa da, daha fazla büyümesi ve şiddetlenmesi için meselenin başı boş bırakıldığı kesindir. Bunun üzerine meseleyi kontrol altına almaya ve askerî olarak çözmeye çalıştı. Fakat işler daha da karıştı ve başarısızlığa uğradı. Sonra da meseleyi halletmede tökezlemeye ve diğer devletlerin, hatta daha zelil olup Sudan'ın Güneyi'ni koparan Güney isyancılarının başı John Garang'ın göstereceği çözümleri bile beklemeye başladı. Sudan Dışişleri Bakanı, 14.05.2004'te -Garang'a hitaben- şöyle diyordu: "*Sizin Dârfur'daki isyan*

kuvvetleriyle bir alâkanız bulunmaktadır ve siz, meselenin çözümünde olumlu bir tavır takınmalısınız." Bundan önce de Hükümetin Dârfur'a ilişkin önerilerini uygulama hususunda resmî Sudan komitelerinde uzmanlaşmış olan bir Hükümet yetkilisi de şöyle diyordu: *"Güney meselesinin çözülmesinden sonra Dârfur meselesinin nihai çözümü John Garang sayesinde olmalıdır. Başkan yardımcısı sıfatıyla görevlerini icra etmek üzere Hartum'a gelir. Çünkü Garang, böylesi çatışmaları halletmeye daha muktedirdir. Nitekim kendisinin bu hususta engin bir tecrübesi bulunmaktadır."*

Sudan Hükümeti hâlen duruma, çatışma ateşini tutuşturmak için hareket ettiklerini, fitne tohumları saçtıklarını ve yardım kutularında isyancılara silah taşıdıklarını herkesçe mâlum ve yanlışlık barındırmayan bir gerçek olarak bildiği halde, yardım kuruluşlarının -ki medyada bunlardan birinin yahudi kuruluşu olduğu haber verildi- çalışmalarını kayıtsız-şartsız yürütmelerine izin vererek ve Afrikalı askerî varlığın bulunmasını kabul ederek Dârfur'daki, Doğu Sudan'daki ve Sudan'ın diğer bölgelerindeki durumun kızıltırılmasına kaçınılmaz olarak yol açacak şekilde bakmaktadır. Yine Hükümetin Beyaz Saray'daki efendilerine itaat ederek Güney'de verdiği tâvizlerden anlıyoruz ki, Sudan'ın her tarafında siyâsî veya ekonomik birtakım mâzeretler gösterilerek isyan kapıları açılmaktadır. Herkes, zengin ve bereketli doğal kaynaklarına karşın Sudan'ın ızdırabını çektiği ekonomik krizin ölümcül boyutlara vardığının farkındadır. Bunun nedeni, ancak hükümetin başarısız politikalarıdır. Zîra bunlar Allah'ın Şeriatî'ne aykırıdır ve çünkü onlar Allah'ın indirdikleri ile hükmetmemekte ve Ümmetin işlerini adalet ve ihsan ile gözetmemektedirler.

Şaşırtan ve acı veren şey şu ki, neredeyse her hususta Hükümete çatan Sudan'daki muhalefet partilerinin, Amerika'nın önceden planlayıp düzenlediği Güney'in isyancı Garang'a terk edilmesi tâvizine, cürmüne ve Dârfur'daki isyancılarla -oranın da [Allah korusun] Güney'in akıbetine uğramasıyla sonuçlanabilecek- müzakerelerin yapılmasına razı olmalarıdır. Bu da kendilerini "muhalefet" olarak adlandıran bu partilerin bozuk vakıalarını ve Müslümanların topraklarından vazgeçme hususunda Allah'tan hiç te korkmadıklarını açıkça ortaya çıkarmaktadır.

Hükümetin önündeki çözüm şu ikisinden biridir:

Birincisi: Sorunlarının çözümünde Amerika'ya güvenerek bâtılda ifrata kaçmak, tâviz politikasını sürdürmek ve ülkeyi Amerika ile Avrupa arasında mücadelenin bir arenasına haline getirmektir.

İkincisi: Hakka ve hakkın faziletine dönmek, Allah'ın Şeriatine tâbi olmak, Garang ile yapılmış tüm anlaşmaları iptal etmek, Dârfur isyancıları ile yapılan tüm görüşmeleri durdurmak ve ülkenin birliği meselesine, her ne olursa olsun ihmâl edilmemesi gereken bir ölüm-kalım meselesi haline getirerek kesin bir temel olarak itibar etmektir.

Birincisine gelince; bu teslimiyet ve tâvizcilik, ülkeyi büyük bir musibete, zillete, zaâfiyete, koparılmaya, parçalanmaya ve yok oluşa sürükleyecek ve Allah'a, Rasulü'ne ve Mü'minlere ihanet edilmiş olacaktır.

İkincisine gelince; işte bu izzettir, kuvvettir, birlikteliktir ve yükseliştir. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] ve Rasulü ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in razı olduğudur.

Öyleyse Sudan'ın yöneticileri pişman olup tevbe edecek, Allah ve Rasulü'nü razı edecek ve kendileri için hem bu dünya hayatında hem de Ahirette hayırlı olacak tavırlar takınarak harekete geçecekler mi?

İbrâhim Usmân (Ebu Halîl)

Hizb-ut Tahrir
Sudan Resmi Sözcüsü

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org